

то нѣма да ся унежи да накажи единъ робъ
нападатель и противникъ на царя си? Е
добрѣ, добродушіето съ което си ся излъ-
гълъ не ти дава освѣнъ единъ минута въ коя-
то можешъ да придобіешъ милость. Азъ щя
та чакамъ въ храмътъ дѣто трѣба да до-
дишъ или да ся закълнешъ или да умрѣшъ.
(на стражаритѣ.) Стражары вы ще го до-
ведете при мене безъ да пусните други да
влезе или да излезе. Вый Нарбасъ и Еврик-
лесъ, азъ го оставамъ въ рѣцетѣ ви за кого-
то ще бѣдите подъ одговорность. Азъ опоз-
навамъ гнѣвътъ ви и безсиліето му, азъ ся
уповавамъ на опытносттаъ ви. Былъ или сынъ
на Мерона или вашъ то е все.... нѣ да не
довършвамъ тѣзи гбыѣлна дума. (излиза)

Явленіе III

ЕЖИСТЪ НАРБАСЪ ЕВРИКЛЕСЪ

Ежистъ. — Ахъ! всичко ми е изчезнало,
всичко ми е избѣгнало, не ми остава освѣнъ
кръвтъ която ма насърдява. Герколесе!
научи рѣкътъ ми щото да можи да отмъ-
сти на убійцътъ. Полифонтъ ма призовава
въ храмовитѣ ти дѣто отивамъ съ всѣка
добра надѣжда.

Нарбасъ. — Ахъ! Господарю, защо ви е
дотегналь до толкози живота?

Евриклесъ. — Можимъ ли и ны да та